

NR. 75 – FEBRUAR 2015

HF-terretræninger

Self indulgence
is taking over!

Digital
dannelse

Postkort fra
Guatemala

”Kirkeklokker”

– en kærlighedsnovelle
fra Efterslægten

Socialt liv i 1960
versus 2015

Kære læser

Vi befinder os i en digital tidsalder, hvor kommunikation og samvær i virtuelle rum og netværk for nogle bliver stadig vigtigere end at mødes og have en god, gammeldags ansigt til ansigt-dialog i samme fysiske rum. De mangeartede muligheder, udviklingen har givet os for digitalt 'samvær', udfordrer os i spørgsmålet om, hvordan vi er (eller bør være?) sociale i år 2015. Har vi mistet vores sociale evne? Eller er vi omvendt blevet beriget med nye kompetencer?

For at undersøge spørgsmålet bringer dette nummer af HF-terretninger en række artikler om

'digital dannelse'. Artiklerne, som er skrevet på engelsk af kursister fra en508-14, problematiserer, hvor vidt den menneskelige selvoptagethed og -promovering har taget for meget overhånd. Er Facebook vores ven eller fjende? spørger skribenterne blandt andet.

En anden måde at skabe debat og belyse 'det sociale liv' på ses i enkeltfagskursist Else Wang Jensens digt "Her er jeg – men jeg er ikke her", som giver udtryk for det lette og samtidig tungsindige ved at snakke med nogen, som ikke fysisk er til stede.

I kontrast til 2015 ses Therese Mindings fotoreportage fra årets tidsmaskine; et vidnesbyrd om, at det sociale liv i 1960'erne var noget anderledes end i dag. Dog viser Kathrine Julskjærs billeder fra fredagscaféen d. 16. januar, at vi i høj grad mødes og hygger os sammen den dag i dag. Og så er der kursister, hvis evner til at være sociale rækker ud over Danmarks grænser – hvilket WAK's (2.A's) postkort fra Guatemala eksemplificerer.

Heller ikke i kærlighed har vi mistet evnen til at være sociale. Det forfører Nicklas Toft Povlsen os i hvert fald til at tro via sin indlevende kærlighedsnovelle "Kirkeklokker", som selvfølgelig foregår på Efterslægten. Måske er vi slet ikke

så fiktive og asociale, som vi går og tror?

Læs og bliv klogere og forhåbentlig inspireret.

Bedste hilsner Mie, a.k.a. 'Miss News'.

Deadline for indlæg til næste nummer: tirsdag d. 24. marts.
Send til mn@hfc.dk

Læs WAK-klassens postkort fra Guatemala på bagsiden.

Foto: Kathrine Julskjær

Kirkeklokker

Af Nicklas Toft Povlsen, DEPAK

Det var morgen på Bispebjerg. August måned havde lagt sig som et dæmpende tæppe på den varme sommer og forberedte efterårets begyndelse. Skolen lå flad på maven inde blandt træerne på Hyrdevangen, et orange skær oplyste bygningen, som var den blevet adopteret af naturen.

Vi havde dansk, og som altid sad jeg og så drømmende ud af vinduet. Efterårets begyndelse havde så mange farver, så mange glæder. En albue i mine ribben vækkede mig af min trance og oplyste mig, at læreren havde stillet

”Langt mørkt hår og et smil, der kunne smelte isbjerger.

mig et spørgsmål. - "Jeg er ikke helt sikker, jeg synes, det er lidt svært at svare på". Jeg havde dagdrømt siden folkeskolen og var derfor altid klar med et neutralt svar.

Jesper sad smilende fra øre til øre ved siden af mig, han lavede altid sjov med mig og "min lille personlige verden". Jeg havde altid syntes, det var lidt underligt, at han syntes, det var sjovt. Jeg drømte mig væk gang på

gang. Han var selv lidt af en drømmer.

Forrest i klassen, som altid, sad Kira. Jespers "lille personlige verden". Langt, mørkt hår og et smil, der kunne smelte isbjerger. Jesper havde siden sidste års skolestart været optaget af Kira, skønt han aldrig havde ført mere end samtaler om skolearbejde med hende. I hele det lange år havde jeg set, hvordan det plagede Jesper. Drengen var solgt.

Læreren, som var ny, delte klassen i grupper. Vi havde om noveller og skulle arbejde med en tekst af Karen Blixen. Ny må man sige, han var, ikke alene smed han mig og Jesper i gruppe sammen, hvilket ingen andre ville gøre, men også Kira. Jesper kom med et lille nervøst host. Jeg lænede mig fornøjet tilbage i min ellers ubehagelige lille stol, smed armene over kors og tænkte for mig selv, at Karen Blixen nok ikke ville få sin sædvanlige kvote af opmærksomhed i dag.

Vores tremandsgruppe blev sendt ovenpå i et lille lokale. Kira gik forrest som altid, med Jesper i hælene. Trappen var lavet af metal, og deres fodtrin gav den vidunderlige metalliske lyd fra sig, der lyder lidt som kirkeklokker. Vi slog os ned i store sækkestole, som giver en komisk pust af luft, idet man plasker

ned i dem. Jeg kunne ane på Jesper, han var ilde tilpas. Han sad lige ved siden af Kira. Deres hænder nåede næsten hinanden, når de ellers sad afslappede tilbage i sækkene.

”I hele det lange år havde jeg set, hvordan det plagede Jesper. Drengen var solgt.

Fru Blixen kom nu på bordet, og arbejdet gik løs. Det var hovedsagligt mig og Kira, der snakkede. Jesper sad med sit nervøse udtryk, skuldrene trukket sammen, hænderne urolige. Det begyndte at blive uhyggeligt klart, hvad der skulle til at ske. Noget som jeg havde ventet længe på. Øjeblikket hvor Jesper erklærer sig til Kira, øjeblikket han havde snakket om så ofte. Det altafgørende hovedspring ud i det dybe vand.

Hvad Jesper ikke vidste, hvad jeg ikke havde fortalt ham. Jeg havde i min sommerferie mødt Kira i Italien, hvor vi boede på samme hotel i to uger. Vi havde haft mange aftener, hvor alkoholen flød, og humøret var

(fortsættes s. 11)

En kærlighedsnovelle

Socialt liv i 1960'erne

Tidsmaskinen er efterhånden blevet en fast tradition på Efterslægten. I år kunne man rejse tilbage til 1960'erne og få indblik i denne epokes sociale liv. Her på siden får I nogle erindringsglimt fra tidsrejsen fortalt i stikord og fotos:

Beatles og Steppoulvene

skulle indgå aktivt i formidlingen – gerne udklædte.

Pædagogisk handlede projektet om at lære at samarbejde og få

Røde plastikstole, kuglelamper og Nilfisk

Hippie-bevægelsen og den seksuelle frigørelse

KULTUR

styrket den enkeltes kreativitet, handlekraft og performative evner. Hver gruppe kunne få maks. 400 kr. til at købe rekvisitter for, men mange valgte at bruge, hvad de fandt på skolen – fx i billedkunst-lokalet – og hjemme.

Se flere billeder på side 10

Hallucinerende svampe

Artiklerne på engelsk er et velkommet indspark til en aktuell debat om digital dannelse.

Foto: Bendicte Castenschiold Eichen

Om digital dannelse... på engelsk!

Af Jeanette F. Jensen og Kirsten-Anne Hoffmann, engelskundervisere

På Efterslægten deltager to hf-klaser for andet år i træk i et skriveprojekt i dansk og engelsk. Her bruger de tre gange om ugen en halv time af deres frokostpause på at skrive. Formålet med den indlagte skriftlige tid er, at kursisterne skal aflevere flere og gradvist bedre opgaver.

Trods indledende modstand mod at skulle sidde ved tasterne i dele af frokostpausen er mange af kursis-

terne nu positivt indstillede, fordi de oplever individuel faglig progression. Som engelsklærer i 2.G., hvor en stor del af det skriftlige arbejde foregår i timerne, er det tydeligt at se, at kursisterne er blevet sprogligt dygtigere.

På HF-enkeltfagsholdet i engelsk (508-14), hvor mange innovative kursister fra Designpakken går, har de arbejdet med at skrive artikler om digital dannelse på engelsk. Holdet har leveret artiklerne på engelsk til dette nummer af HF-terretninger.

Self indulgence is taking over!

#selfpromotion#fame#Iwanttobeimportant

Af Freja Wallin, DEPAK

The fine line between usage and misuse

Social media gives you the ultimate power of self promotion. You can take bits and pieces out of your life for no-one to see, and then only present the good angles and funny moments. This leaves not only others with a twisted image of your entire existence, but to an extent also yourself.

People shamelessly self promote on every single social media platform they can find, and the worst part is that they don't even realize what they're doing. When posting a picture on Instagram people don't normally think "Ah! Now so and so will think this and that." Nobody sits down and reevaluates this extreme usage of the social media.

Bruised egos and broken hearts

In the most extreme cases the social media can drive people mad. We've

heard elaborate stories about cyber bullying and online exclusion from friend groups. Even here at our own school a young girl was being harassed for being invited to a party her friends weren't invited to.

Nasty messages were being posted on her wall and sent to her through private messaging. Cyber bullying leaves the same scars real life bullying does, but is much harder to get rid of. To think this form of online harassment can start only because a slightly bruised ego, shows us once again how big of an influence the social media has on our state of mind and our self-image.

Followers gained and time wasted

In 2005 81% of 18-25-year-olds surveyed in a Pew Research Center poll said that becoming rich was their main goal in life, and 51% said the same about being famous.

Self promotion is the new drug. We all do it, all the time. There's nothing like hitting a high number

of likes on your selfie or reaching a thousand followers.

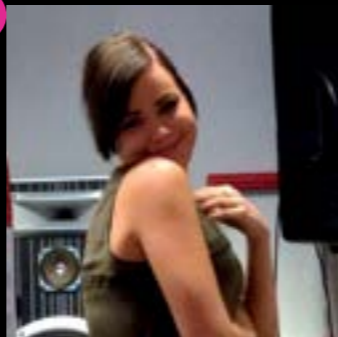
There's nothing like recognition, adoration and being idolized. And why is that? You don't get paid to have a lot of followers on Instagram or matches on Tinder. You don't get all the cars, the cribs and money rain the celebrities do. What you get in the end is a good four hours a day wasted self promoting, when you could have gone outside and made some real friends, had actual experiences and seen actual things through your eyes, instead of your camera lens.

Lokumsdigt

Se dig tilbage
når du har været på tønden
har du straffet toilettet
kan du godt begynde
at bruge børsten nede i kummen
og før du ved af det
er skidtet forsvunden

Af Else Wang Jensen, enkeltfag

Foto: Benedicte Castenschiold Eichen

FREDAGSCAFÉ

Efterslægtens fredagscaféer gir dig rig mulighed for at være social - både sammen med dine klassekammerater og lærere. Her fotos fra fredagscaféen d. 16. januar

COFU-teamet er en lille, men glad forsamling. Vi står for alle fredagscaféer og fester på skolen, som vi bruger tid på at planlægge - i vores fritid efter skole. Hvis vi skulle beskrive vores arbejde i COFU, ville vi vælge: sjovt, energisk, sammenhold og billige bajere.

Det er vigtigt for os, at folk kommer til vores fredagscaféer, hvor der er en god stemning og hyggelig atmosfære. Vi gør vores bedste for, at der er plads til alle - til vores arrangementer, men også i vores COFU-team!

Husk at 'like' vores Facebookside. Den hedder COFU-Efterslægten, og her lægger vi billeder op fra hver fredagscafé og andet godt som events osv. Her kommer der også opslag om fremtidige fester og fredagscaféer samt eksklusive rabatter.

COFU på Facebook:

Gå ind på
www.facebook.com/COFU.dk
eller søg på COFU-Efterslægten
og gi et 'like'.

På billedet ses COFU's medlemmer. Fra venstre: Daniel 2.A, Victoria 1.F, Andreas Pol-1, Laura 2.A, Thea 1.A, Elisa 1.A, Regitze 1.A. Bagerst: Nina 1.F, Kathrine Pol-1, Nina 1.A. Forrest: Jane 1.A.

Foto: Kathrine Julskjær

Is Facebook fiction?

Af Mathias Sylvest Johannesen,
en508-14

With the entry of more and more social media and the increasing use of it by the new generation, some are worried that the endless possibilities of editing all from your favourite colour to virtually your whole life can lead to serious consequences. But is the social medias and especially Facebook for the better or the worse?

More and more posts on Facebook, more and more time spent in front of the screen.

The new generation of today is using Facebook like never before and some will argue that the increasing use of Facebook has a negative influence on the lives of the new generations, and other people would argue that Facebook has far more good than bad things.

Firstly Facebook can be an excellent tool to get into contact with old friends, secondly Facebook

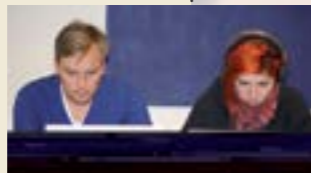
can be used for networking which might come in handy if you are looking for a new job. 55% of new job seekers have found their new jobs by using their networks, so says the article on Ofir.dk.

On the other hand, spending so much time on Facebook can increase the narcissism of the new generation, who also reflect themselves in the perfect lives that people seem to have on Facebook.

Pictures of big unrealistic and sweaty muscles, delicious looking and "for sure" homemade

food in all colours of the rainbow are what you most likely will encounter when you surf around on Facebook.

It's a fact that a lot of people only display all the glamorous sides of their lives. This use of Facebook might have a bad influence on the new generation because it is almost impossible to live up to the perfect but fake lives which are being displayed on Facebook.

Is Facebook our enemy?

Af Helle Andersen, en508-14

Social media, such as Facebook, has become the new way for the young generation to communicate. Is this a good or bad development for us?

Our time has over the past few decades been greatly affected by the new media. We are all aware that the new media has reduced geographical distances and has globalized countries. Distance is no longer a barrier to communicate across different countries.

We are able to create our own reality on Facebook, staging a false reality, a false image of who we actually are, by carefully selecting what to write in our status update. It creates a certain image of oneself, we can choose to show the world how exciting and interesting our lives are. When friends on our Facebook profile likes and comments on our newsfeed, it feeds our own ego.

Today we are very conscious

of how we appear in the eyes of others, and therefore it is important for the individual to create his own "I" through the social media. We choose what the world sees and experiences, and get a confidence boost every time there are some in our network who like what we post online. But it is very natural for mankind to seek recognition from our fellows. This urge to connect is as important as the main primal drives, such as sleeping, sneezing and multiply.

This kind of staging a false reality has consequences: We lose the direct contact with each other, we lose the ability to speak together, we lose the ability to relax. Facebook exists everywhere, at work, school, home, we are constantly updating, whether we are at work, shopping, taking the kids to daycare etc.

On the other hand, people's fear of the new media seems to be unfounded. There are many media that once were new media, drama and poetry for example. Around 2000 years ago people showed their

irrational fears towards the new and unknown.

The philosopher Plato warned the people against the theater and poetry, but today this kind of media is frequently used and we no longer consider that media something that can lure the young people to their deaths. In the early 90's, while the world was in panic over the computer games and their violent influence on adolescents, the number of violent crimes in the United States minimized significantly. It demonstrates that there is no connection between the new media and crime. It is virtually impossible to prove that violent videos and computer games have a direct connection

with violence in real lives.

Today it is hard to imagine that something as common as theaters, poetry, cinemas, computer games, has been the setting of popular media panic. It does not change the fact that every time there is a new mass media, panic will pop up again, because you think that this time, this new media is much more dangerous than the media previously has been.

But it is also a difficult thing to avoid when the media is constantly evolving, and since it's children and young people who are the most "fashionable" when it comes to new media, one can follow the parents' concern. They have been put on the sidelines in relation to their children.

Staging our own virtual reality through social media, such as Facebook and Twitter, can be a problem, though. The fact that we "forget" the real world, spend our time on social media instead of with our children and each other, can not be a favorable development. Many can identify with this development.

Her er jeg – men jeg er ikke her!

Af mangel på virkelighed
sidder jeg på min device
skyder løs og trykker Enter
hurtigere end min egen skygge
- det virker nice

ser ud over klassen
i alverdens hjørner
ingen kommer fra det samme sted

men vi er alle samlet her
satellitter er vi når vi går
med bøjede nakker
går vi og snakker
med nogen som ikke er her

Af Else Wang Jensen,
enkeltfagskursist

måske handler det
om mangel på virkelighed?
om mangel på viden om
hvordan man er i virkelig kontakt
med andre mennesker

har fået at vide
at det at kunne klare sig selv
er afgørende (!)
men nogen gange tørster jeg
efter trøst

selvom jeg går i klasse
med det meste af verden
holder jeg mig til dem som har
liket mig

jeg er her – men ikke her

Foto: Benedicte Castenschiold Eichen

..... Socialt liv i 1960'erne, fortsat

Design- og Pæd2pakken sørgede for at reklamere for Tidsmaskinen. Her ses Nichlas' (fra Designpakken) flotte plakat.

Farvede minskørt, psykedeliske mønstre og popart

Fotos fra årets Tidsmaskine: Therese Minding, 1.B

"I have a dream" - Martin Luther King

Hipsters, hippies og playboys

Kirkeklokker (fortsat fra side 3)

højt. Det var endda Kira selv, som havde bragt Jesper på banen. Vi havde lige haft selskab af to engelske drenge, som var mægtig interesserede i smukke Kira. Det var her, at Kira var begyndt at snakke om drenge, og om hvordan de altid pressede for hårdt på for at prøve at komme hende nær. - "Sådan en som din ven Jesper, han virker rigtig sød. Jeg tror bare generelt, det kun er de forkerte drenge, der har interesse i mig"...

” Lidt forvirret over mit fald, og ikke mindst min besynderlige bløde landing, kiggede jeg rundt i lokalet efter sækkestolens tilhørende pigebarn.

Hendes øjne havde givet et lille smil fra sig, da hun nævnte Jesper, og det var her jeg vidste, hvad jeg måtte gøre. Jeg tilbragte størstedelen af mine samtaler med Kira resten af ferien med at snakke om Jespers og mine eskapader. Dengang i Rostock, dengang i Tivoli osv., og Kira lyttede ivrigt og gav ofte et grise grynt med i sin hysteriske latter.

Det var derfor, jeg her i dansktimen sad med et lille smil på læben, imens vi arbejdede. Jesper var ved at samle sig, uden at kende til Kiras gengældte følelser. Atmosfæren gav mig en sådan glæde, ikke mindst fordi jeg glædede mig til at

se to venner blive enormt lykkelige, men fordi det jo var mig, det var min skyld. Uden mig var det ikke blevet til.

Det var blevet pausetid, og Kira smuttede i kantinen. Idet hun lukkede døren efter sig, gav Jesper et kæmpestort pust fra sig. Sådan et slags pust, man giver fra sig, når et gigantisk suk bare ikke er nok. Jeg brød ud i latter.

- "Narrøv" sagde Jesper, og gav så et smil fra sig. Stadig knækket sammen i latter svarede jeg stønnende. - "Okay, okay, nu skal du høre. Jeg smutter over i kantinen, når hun kommer igen. Jeg ved ikke, hvor meget mere af det her, jeg kan klare. Det her er din chance, din ene chance, få det nu gjort. Jeg er helt sikker på, du ikke vil fortryde det, jeg har en god fornemmelse".

- "Narrøv" sagde han igen, men gik så med til min plan.

Da Kira kom tilbage, gik jeg med det samme og sneg en løftet tommelfinger til Jesper, som sad og rystede fortvivlet på hovedet.

Kantinen var altid i mareridt. Alt for mange mennesker til et så lille område, men i dag gik det mig ikke særligt på. Mine tanker lå hos Jesper, jeg håbede så inderligt for ham.

Han havde jo selv været der til at hjælpe mig dengang. Det virkede, som var det hundrede år siden, hvor jeg fandt sammen med min nu forlovede. Det var nu kun tre år siden, men føltes som et helt andet liv.

På vej op ad trappen igen, til det lille lokale med sækkestolene, lød metallet igen som kirkeklokker, nu mere end nogensinde. Jeg stoppede et øjeblik foran døren og tænkte: Hvad nu, hvis hun afviste ham? Åh nej for fanden, hvad gør vi så?

Jeg åbnede døren, en smule ivrigt måske, faldt så lang som jeg er, kun reddet af Kiras efterladte sækkestol, som lå ligefor. Lidt forvirret over mit fald, og ikke mindst min besynderlige bløde landing, kiggede jeg rundt i lokalet efter sækkestolens tilhørende pigebarn. Da faldt mit blik endelig på hende og på Jesper, der ligeså roligt stak en tommelfinger i vejret.

Alle personer i novellen er opdigtede.

Forsidefoto: Benedicte Castenschiold Eichen

Postkort fra Guatemala

Af Sigrid, 2.A

Lige netop nu, mens du læser dette, knokler vi fra 2.A i Guatemala for at forbedre vilkårene for børnene i landsbyen Paquisiq i Guatemala.

D. 8. februar, et par dage efter vi havde afleveret vores SSO (og hurra for det nu er overstået), tog vi flyet fra Kastrup, og efter to mellemlandinger kunne vi sætte vores ben i Guatemala City. Herfra kørte vi til Antigua, landets absolut mest turristede by. Her fik vi alle individuel spanskundervisning, de fleste af lærerne talte udelukkende spansk, hvilket var noget ander-

ledes end sprogundervisningen på Efterslægten – men en sjov udfordring var det bestemt.

Når ikke vi udvidede vores spanske ordforråd, var vi rundt og opleve den lokale kultur og se det fantastiske landskab, deriblandt en vulkan, en kaffeplantage og et Maximón-kultsted.

Efter en uges tid i Antigua tog vi turen videre mod Quetzaltenango, også kaldet Xela, hvor vi nu bor indkvarteret hos lokale familier – som vi også gjorde i Antigua. Hver dag kører vi til Paquisiq, en by der i 2010 blev ødelagt af en tyfon. Her er vi nu i gang med at bygge et undervisningslokale og en legeplads, men der er også tid til at spille lidt fodbold og lave andre aktiviteter med byens børn.

Vil du følge med i, hvad 2.A går og laver, så tjek Facebooksiden Aid til Guatemala, hvor klassen løbende lægger billeder op og skriver om deres oplevelser.

HF-Centret Efterslægten, Hyrdevangen 62, 2400 København NV. **Tlf.:** 3396 4000. **E-mail:** hfc@hfc.dk. **Hjemmeside:** www.hfc.dk
Redaktion: Mie Lykke Nielsen (ansv.h.) mn@hfc.dk. Tlf.: 3396 4019.

Fotos: Benedicte Castenschio Eichen (forside), Kathrine Julskjær og Therese Minding.

Layout: Karen Hedegaard. **Tryk:** Trundholm Tryk. **Udkommer:** 1000 eks. fire gange årligt. **Næste blad udkommer:** april 2015.

Deadline

**for indlæg til næste nummer:
tirsdag d. 24. marts.
Send til mn@hfc.dk**